

MIESZKANIEC (12) *sb m*

mieszkaniec (11), **mięszkaniec** (1) *KołąkCath.*

Oba e oraz a jasne.

sg N mieszkaniec (3). ◇ G mieszkańca (1). ◇ pl N mieszkańcy (2) KochPieś, GrochKal, mieszkańcowie (1) KołąkCath. ◇ A mieszkańce (1). ◇ I mieszkańcy (3). ◇ V mieszkańcy (1).

Sł stp brak, Cn s.v. komornik, Linde XVIII w.

Żyjący, przebywający gdzieś stale; obywatel, tubylec (też o zwierzętach); inhabitator Cn (12) : albo cię kędy zanieśie wiátr froyi W obce kráiny/ kędy wiárołomni Mieszkańcy żywią/ do gości niefłkónni GrochKal 11.

mieszkaniec czego [w tym: ai (3), G sb (2)] (5): Tu łos mieszkaniec leśni vprágniony pije. KochPs 155, 125; O mnie Mołkwá/ y będą wiedziéc Tátárowie/ Y różného mieszkaniecy świátá Anglikowie KochPieś 55; KochProp 12. Cf Wyrażenie.

Wyrażenie: peryfr. »mytyleński mieszkaniec« = Alkajos z Mityleny (1): Lutni złocona/ Mytyleńskiego mieszkanieca przed láty Zabáwo KochPieś 53.

a. *O mieszkańcach ziemi, tj. ludziach [czego] (4) : Pieśń Monárfe niebiełkiemu/ Spiéway mu z mieszkańcy fweimi/ Wielką/ niezmiersona ziemi. KochPs 144, 148; KmitaPsal A3.*

Wyrażenie: »ziemscy mieszkańcowie« (1): Nieśmiertelni Duchowie w fwey nieśmiertelności/ A ziemscy mieszkańcowie w swoiey docześności. Vrząd fwoy y powinność niołá s przyrodzenia KołąkCath B4.

b. *O istotach nadprzyrodzonych zamieszkujących niebo [czego] (2) : KochPs 30; O wy wzyficy mieszkańcy niebá wyłokiégo/ Bądzcie świádkiem vczynku ták niefłychánégo. GosłCast 65.*

Synonimy: mieszczanin, obywatel, przebywacz.

Cf MIESZKACZ, MIESZKAJĄCY

ZCh